

Pan Ing. Jan Petrželka se narodil v roce 1955.

Jeho otec, Čestmír Petrželka, nejmladší syn pana Václava Petrželky, byl právník. Po druhé světové válce pracoval jako právní koncipient v advokátní kanceláři JUDr. Zakopala, svého švagra. Byli velmi úspěšní v zastupování a hájení zájmů soukromníků, proti kterým brojil tehdejší předseda Okresního národního výboru Mělník - Bedřich Šťastný. Po Únoru 1948 byla advokátní kancelář zrušena. Od té doby až do odchodu do důchodu pracoval pan Čestmír Petrželka jako dělník v lesích, na melioračních pracích.

Matka, Jiřina Petrželková, vystudovala obchodní akademii. Pracovala jako úřednice.

V letech 1961 – 1970 navštěvoval ZŠ Švermovu na Mělníku. Jako žák osmého ročníku zažil vpád vojsk Varšavské smlouvy na naše území v srpnu 1968 i následné upálení Jana Palacha v lednu 1969. Obě události na něho silně zapůsobily.

Normalizační praktiky, ústrky, se ho osobně dotkly během studia čtvrtého ročníku mělnického gymnázia. Nedostal totiž doporučení ke studiu na vysoké škole, protože jeho rodina vlastnila výrobní prostředky. Nakonec ale i díky přímluvě profesora Ludvíka doporučení dostal a v roce 1978 úspěšně promoval na Vysoké škole ekonomické v Praze.

Poté pracoval v ČSAD Mělník jako dispečer, v roce 1984 přestoupil na podnikové ředitelství ČSAD KNV Praha, kde působil do roku 1991 na pozici vedoucího informační soustavy.

Sametovou revoluci a změny, které po ní následovaly, přijal s velkým nadšením.

Od roku 1991 již pracoval na Mělníku. Nejprve jako vedoucí ekonomického odboru v České pojišťovně, poté až do roku 2010 ve Všeobecné zdravotní pojišťovně jako ředitel Okresní pojišťovny.

V letech 2011 – 2018 působil na Městském úřadu Mělník jako auditor, kontrolor.

Od roku 2019 je již v důchodu.

Mezi jeho zájmy patří cestování, rád poslouchá vážnou hudbu, dlouhou dobu byl také členem mělnického pěveckého sboru.

Na historii své rodiny, činy, postoje svého dědečka, strýců, otce je velmi pyšný.

Za nejvýznamnější mimořádnou událost považuje osobní návštěvu prezidenta Masaryka v domě jeho dědy, Václava Petrželky, v roce 1920.